

ELŐFIZETÉSI ÁRAK:

Egész évre 6 frt — kr.
 Negyedévre 1 - 50 -
 Egy hónapra - 50 -

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

Kármelita-tér 3. sz.

HIRDETÉSEKET FELVESZ:

a kiadóhivatal és Czéh S. özv. könyvnyomda-intézete.
 Egyes szám ára 12 kr.
 Megjelenik minden vasárnap.

Polgármester úr!

(Győrött, 1884. nov. 27-én polgármestert választottak.)

Polgármester úr! figyeljen,
 Értse jól meg a szavam,
 Mindenek nevébe' szólok,
 Hát szavamnak súlya van.
 Úgy kíséri a szerencse
 Hivatala útjain,
 Amint meg, vagy meg nem tartja
 Szigoru tanácsaim.

Polgármester úr! ezentúl
 Önt okoljuk mindenért,
 Feje lett a városháznak,
 Jól megszállja hát a tért, —
 Mert ezentúl láb ha botlik,
 Kéz ha téved, ajk ha szól:
 Mindegyiknek büneért csak
 A legfelső fő lakol.

Polgármester úr! az árviz
 Nemsokára fenyeget,
 Most találhat s találjon is
 Tennivalót eleget,
 Mert ha újra ránk jön a viz,
 Tudhatja azt jól nagyon,
 Hogy ön sem viszi el akkor
 Becses bőrét szárazon.

Polgármester ur! adózunk,
 Még pedig elég sokat,
 Kurtán szól a végrehajtó,
 S eszközben nem válogat,
 Sok adónkért adjanak ám
 Cserébe valami jót,
 Hadd pótolja az adónkat, —
 Jaj, hanem ne pótdót!!

Polgármester úr! ügyeljen
 A gyűlésekre kivált,
 Mert van ottan mindenféle
 Széna-szalma-féle párt.
 Árendások s más efélek
 És úgy hajlik a kezünk,
 Mint a szentnek, de a szentjét,
 Legyen, ki a kézre üt.

Polgármester úr! vigyázzon,
 És ne féljen sohasem,
 Fogjon ki a sok mihaszna
 Vaskalapos Dénesen,
 Mert különben vaskalap lesz
 Győr fején a korona,
 Önt pedig majd agyonnyomja
 A sok sógor és koma.

Polgármester ur! kurázsa
 Legyen aztán mindenütt,
 Sikra is kell szállni néha,
 Mikor olyan óra üt.
 Ne legyen szű, mely csak dohos
 Irodába rágicsál,
 Legyen szikra s higgye el, hogy
 Puskaporra is talál.

Polgármester úr! takarja
 El, amit takarni kell,
 Városházra, tisztikarra
 Néha jó egy kis lepel,
 De a szennyest nyiltan mossa,
 Kárát hogy ne vallja más,
 Mert másképp az ön fejére
 Száll majd érte nagy-mosás!

Polgármester úr! figyeljen,
 Értse jól meg a szavam,
 Mindenek nevébe' szólok,
 Hát szavamnak súlya van.
 Úgy kíséri a szerencse
 Hivatala útjain,
 Amint meg, vagy meg nem tartja
 Szigoru tanácsaim.

Garabonciás Diák.

„Garabonczias Diák Naptára.”

A győri vásár elmúlt, de nálunk még tart, tessék vásárolni Garabonczias Diák-Naptárt. Ára 50 kr. Kapható a „Garabonczias Diák” szerkesztőségében (Kármelita-tér 3. sz. II. em.) és minden könyvkereskedőnél. Vidéki megrendeléseknél csak 50 krt kell beküldeni s a naptár bérmentve megy. Siessenek, mert úgy járnak, mint tavaly: elfogy és könyörgésért sem kapnak!

Garabonczias Diák.

Grajsz Scholomon a Kükürütz Sigával.

Kükürütz Siga. The Scholomon, én a színházban nagyon khiabáltam és egy hülgynek a lovagja, aki mellettem ölt, pafanötött. Mangyál mit tegyek!

Scholomon a Grajsz. Thodod mit Siga, ne légy the egy krakeller, hagyjál a khezén száradni aztat a pafantot!

Mars.

Gyöngyélet a házaselet, kell-e bizonyitanom?
Napam-asszony pörlekedést támaszt minden szent napon.
Igaz, hogy a puskájába ölö golyót nem tehet:
Hanem szól a vaktöltés is, durrog, puffog — eleget.

Háboru van itt örökké, lárma, ostrom-állapot;
Liszka is megunta végre s fölmondit' a szolgálatot.
Irigyellek Liszka, téged, könnyen elbántál vele:
Hej, csak én mondhatnám néki, hogy fegyvernek háborúnak
Marsch a régi istene.

P.zl.

Tudnivalók.

Mi a snaszság?

Snaszság az, ha Pagát Papi nem vágja be a kabátját, mikor Liczer Mukinak egy garasa sines.

Mi a gögösség?

Gögösség az, mikor egy ur régi adósságot fizet ki s utána azt mondja: „jó napot!”

Mi a bosszantó?

Ha az embernek nem hágnak a fájós tyukszemére, mikor valakit szeretne föbe ütni.

Mi a nagylelkűség?

Ha A. ráül B. cilindere, B. kiáltván a par-dont, A. megegyszer sziveskedik ráülni.

Mi az előrelátás?

Ha valaki a színházi felvonás-közökre Rocambol 12 kötetes regényét elviszi magával.

TARGONCZÁS MATYI ÉS RÖNDÖRZŐ MUKI az dolgok soráru.

Muki. No testvér, van pógár-mestör!

Matyi. De hát már most ha rákerülvén a sorozat az új választmányra, ki lesz az ügyész.

Muki. A' mán nem nagy sor. ügy ugyis van, észnek mög nem kölletik éppen lönni, — aszongya a nasságos kapitány ur is.

Vasárnap „Turi Borsca“ daczára tömött ház volt. A közönség vásári népből állott, a darab és játék szintén vásári munka volt.

Hétfőn „Koldusdiák.“ Tulajdonképen azonban csak a fele volt az előadásnak koldusdiák, másik feléből a diák már elmaradt s így az előadást csak a szó fele jelezheti.

Kedden „Czeecil házasságán“ mulattunk, esinos hozományt vívén a ház urának, a direktornak.

Szerdán a „mai nők“-ön mulattak a mai férfiak, szépen betöltvén a színházat s így ezáfolván meg Zenóbia keservét, hogy „már ninesenek ma férfiak!“

Csütörtökön az igazgató és Kovács Ella jutalmára „Rip-Rip“ telt házban.

Pénteken „Lili“ és a haranghangversenyzők egyesülten is csak kis közönséget harangoztak össze. Az igazgatónak bőjtje volt.

Szombaton „Kisasszony feleségem“ ment, a bariton-szerepet egy hangtalan szerelmes színészszel foltozták be. Foltnak megjárta, hanem azért mégis folt volt az előadáson.

Vasárnap a rettenetes „Bukov“ fog hóhérkodni. Hatalmas darab, még lúnek is benne.

Szerdán „Csók“ esábitja színházba a közönséget s azonfelül az a körülmény, hogy Arday Ida jutalomjátéka lesz.

Szombaton pedig „Eleven ördög“, Konti operettje van megigérve, már szinte félünk, hogy Ivánfi vagy Fenyvessi lép fel bennök szívességből, hét nappal előbb bejelentett hirtelen rosszullett miatt.

Titkos mondások.

Egy perezezel a polgármester-választás után.
Köszönöm, Suszti.

(Lacsa.)

Nem ütött bele a ménkü!?

(Gcsi.)

Nemcsak nem engem, de nélkülem választottak. Nem kell az élet. (Öngyilkossági szándékkal el akar olvasni egy „Mladó“-t. Megmentik.)

(Köbhegyi.)

Én nem is akartam polgármester lenni. Ki nem állhatom a savanyu szőlőt.

(Kübelibaliczay.)

Miába! Az ügyész ut mégis kopaszabb nálam. Kőndnek muszáj mindenben lenni.

(Sechmeister.)

Megnyugosunk a soroban.

(Főnök, Felső, Elek.)

Gloria tibi Domine.

(Sj—i K—ny.)

Crucifige eum!

(K—fi.)

Majd elvállik!

(S—D—k.)

Pagát Pepi ultimói.

Ma november 30-ika van, „kezet esokolom“-mal üdvözlöm a trafikos kisasszonyt, kedves barátomnak szólitom a Kükürütz Sigát, kezét fogok a hétrét jordányommal, élezeket mondok a fizető pinczérnek, — istenem, mily küzdelmes ez az élet!

Holdvilágos éj! Mért nines ilyenkor koromsötét éjszaka? Hát hónap végén már éjjel sem sétálhat az ember bizton?

Azt mondja a naptár, elsejétől 30-ikáig a nap fogyott 1 óra és 16 perczet. Dehogy! Inkább folyton nőtt, s végül ez a harminczadik olyan hosszú lett, hogy alig tudja az ember végét várni!

Negyvenegy sou adósság.

I.

Mr. Chapoulat Aristide nyugalomba lépett rövid-árkereskedő, özvegy, az akinek egy leánygyermeke van, ebédlőjében ül magányosan, egy terített asztal közelében, melyre időnkint kétségbeesett pillantásokat vet.

Szokott estilapját tartja kezében Mr. Chapoulat Aristide, de valószínű, hogy nem nagy figyelemmel olvassa, mert már jó ideje, hogy fordítva tartja szeméi előtt, anélkül, hogy észrevenné tévedését. Kerek szemüvegei felett a volt — rövidáru-kereskedő tekintete legalább tízszer percenként megáll a kandallón ketyegő kakas-órán, amely, se siettetve, se nem lassítva járását, hallatja monoton tik-takját.

Az óra mutatóiról a fennevezett ur tekintete lecsuszik a levesestál felé, melyben a jó marhahusleves perczről-perczre hül. E jelenetre szinte megilletődnek Aristide ur szeméi, melyekből majd hogy könyeket nem facsar a fedél alól előhatoló nagyszerű levesillat.

Az asztalra két teríték van helyezve és két szék kínálgatja támláját az ebédelőknek. Mindebből kitűnik, hogy Chapoulat ur vár valakire és hogy e valaki őtet várhatja. Megjegyzendő, Chapoulat ur, akár csak néhai XIV. Lajos király, — akihez azonban más tekintetben nem igen hasonlít, — mondom Chapoulat ur nem szeret várakozni, különösen egy oly ebéd kíséretében, amely a várás által éppen nem nyer minőségében.

A mi hősrünk ki nem állhatja a melegített ebédet, — de a hideg sines éppen inyére. A pontosság mindenkori! ez az ő gyenge oldala. Üzletét ugyan feladta a derék polgártárs, de étvágyát nem! A reggeli, az ebéd, oly pontosan járnak le nála, akár csak a váltók; — reggel tizenegy, este hat órakor és mindakettőt becsülettel kell beváltani, akár csak az aláírást! Ez órákban Mr. Chapoulat Aristide épp oly lelkiismeretesen tölté meg gyomrát, mint üritette ki azelőtt pénztárát a hónapok medio- és ultimóján.

Ha most önök meggondolják, hogy a kakas-óra immár nem messze jár a hat és féltől, könnyen elképzelhetik, mily hevült kedélyállapotban találja magát ezen valóságig megtörtént történet kezdetén Chapoulat Aristide ur, volt rövidáru-kereskedő, özvegy, kinek egy lánya van és aki már 5 perczrel 6 óra előtt óta vár leányára, hogy vele asztalhoz üljön.

II.

Amióta Chapoulat ur feladta üzletét, azaz mióta elvesztette feledhetlen élet párját, madame Chapoulat, született Babichon Céline-t ki egyidejűleg üzlettársa és segéde is volt, mondom, ezen időpont óta nem volt még színhelye hasonló katasztrófának a békességes kis lakás. Fél hétre, és még nincs a dessert az asztalon! Mert mindjárt ütni fogja, már üti is, de már el ütötte — a fél hetet! A régi óra ajtócskája kinyílt, és a kópé madár megemelve szárnyait, különösen ironikus hangon kiáltá a világba „kakuk“-ját.

Harminczöt percz óta nézni, mint hül ki perczenkint a jó leves, — egy kanálhossznyira maga előtt... és még hozzá nem tudva, hogy hova lehet ily sokáig az ő egyetlen leánykája, a kis aranyos Charlotte. Kegyetlen perczek ezek, melyekben a szív balsejtelmei egyesülnek a gyomor göresecivel. Soha Mr. Chapoulat nem állt oly közel ahoz, hogy megértse az öngyilkosságot... Tekintete ide s tova tévedez a szobában...

III.

E perczben Gertrud, a vén eseléd, a háziur szakácsnéja, a kisasszony szobalánya, mormogva lép az ebédlőbe, hol ez egyszer, fájdalom! nem ebédelnek.

Chapoulat ur, türelmének és erejének végén, leejt éstilapját, — úgy rémlik, mintha leesüggő kövér kezei is követni akarnák az ujságlap példáját.

— Nos, Chapoulat ur? mormog Gertrud.

— Nos, Gertrud? fohászkozik a szerencsétlen.

— Visszavigyem a levest?

— Hova gondolsz, Gertrud? Charlotte azonnal meg fog érkezni. Csodálatos, hogy már is nem érkezett meg. Mikor? hova ment?

— A kisasszony négy órakor ment el szokása szerint, zongoraleckéjére. A lecke egy órát tart. Fél óra menet, félóra jövet. A kisasszony, mint rendesen, visszajöhetett volna hat órára...

— Fél hét mult öt perczrel!...

— No de, tetszik tudni, az omnibuszok sokszor tele vannak...

— Az ördög vigye az omnibuszokat?

— Vagy pedig lehet, hogy a kisasszony, használva a szép időt, gyalog akart visszajönni, — a rue de la Paix-n át... már pedig a rue de la Paix-ban sok divatesarnok, sok ékszerész-kirakat van, van mit látni egy fiatal kisasszonynak.

— Az ördög vigye el a divatokat, az ékszereket, meg az ifjuságot is, ha ennyire el tud késni! Az ebéd ideje alatt, ugyan mit is nézhetne az ember nyugodtan? „Éhes has süket“, mért nem lehetne egyuttal vak is?

— Nem is számítva a szerelmeseket, a szép ifjuraikat, akik utána mennek a esinos lányoknak, aztán mindenfélét a fülükbe sügnak-bügnak...

— Oh! Ami azt illeti, nyugodt vagyok. Szerelmesek... te tréfálsz, Gertrud; Charlotte erényes, hála Istennek! Szépen megfelelne az valami szemtelen fizikónak. Amerikáiasan neveltem az én Charlotte-omat, hízgelgek magannak vele!

Talán nincs is mivel. Amerikáiasan — én csak egyszerű eseléd vagyok, de nem értem, hogy lehet egy fiatal kisasszonyt egyedül futni hagyni az utczákon...

— Futni, futni?... Adná Isten! De hisz látod, hogy Charlotte éppen sem siet...

— Lehet! De mindez rossz véget fog érni, én mondom, és csak az ön hibája lesz, azzal az amerik...

Chapoulat ur nem hallgatott rá többet. Hirtelen elhatározta magát.

— Gertrud, Gertrud, vidd el a levest és add ide czipőimet, — eléje megyek.

A eseléd, folyton dönnögve, elment a levestel és visszajött a czipőkkel, midőn egyszerre megrándul vigan a esengetyü az előszobában.

— Itt van Charlotte, valahára! kiáltja a papa, ki már levetette volt házi czipőit.

— Itt a kisasszony, ismétlé Gertrud, ki nagy sietésében hogy felnyissa az ajtót, nem talált jobb helyet a kezében tartott czipőknek, mint a háziur tányérját.

IV.

Charlotte kisasszony belép. Kedves mosolygó arczoska. Haja röpköd homlokán, és nyaka körül. Tizennyolcz év. harminczkét fog. Nyulánk, karesu termet, kellemdús, fesztelen magatartás. Piczi lábacskák, ke-

zeeskék. Egyszóval ennivaló kis „parisienne,” a „Marais” valódi gyermeke. Pántlikák, esokrok, csinált virágok itt is, ott is. A papa egész boltját magán viszi, de azért legkevésbé sincs „bolt-szaga,” biztosítom önöket.

— Ah! itt vagy... már is, kiáltja a papa, mi alatt székét az asztalhoz vonja és szétteríti asztal-kendőjét.

— Papa, mindjárt elmondom...

— Asztalhoz, asztalhoz elébb. Majd evés közben kibeszélheted magadat, akkor jobban meg foglak érteni. Gertrud, a levest!

— Ah! de papa, te nem tudod. Gondold csak, kalandom volt! Azám, igazi kalandom!

— Ka—lan—dod?... ismétli Mr. Chapoulat felítve fejét, míg Gertrud a levestál felett szemrehányó és egyszersmind diadalmas pillantásokat lövel ura felé: „nem megmondtam?”

— Azám papa, kaland, az omnibuszban egy fiatalemberrel...

— Omnibusz! fiatalember!!... És Chapoulat-papa leejtve kanalát, felpattant székéről, mint egy mumus a skatulyából, ha felemelik a fedelét. Mit jelentsen ez?

— Amerikai rendszer, parbleu, mormogja Gertrud és ura intésére elpárolog a szobából.

— Oh papa, egy nagyon comme-il-faut fiatalember, biztosítlak, folytatja a kiesike mosolyogva.

— Tudja meg kisasszony, hogy egy comme-il-faut fiatalembernek soha sincsenek kalandjai, kiváltképpen omnibuszban. Magyarázatot kérek!

— Az nagyon egyszerű, atyus... igazán, nem is érdemes arra, hogy olyan nagy szemeket csináljon, meg hogy a vastag hangját vegye elő. Itthon feledtem az erszényemet. Ezt pedig csak akkor vettem észre, mikor a conducteur kezét nyújtotta felém a jegy árért. Mit tegyek? Mit mondjak? Mit fognak felőlem gondolni? Elvörösödtem mint egy pipaés... szerencsére, míg a conducteur felém tartja a kezét, egy elegans fiatalember, aki mellettem ült, pénzdarabot ad neki, mondván: itt van két hely ára. Ez az ur, látva zavaromat, fizetett helyettem.

— Ah! ahah! Nos kisasszony, maga szép dolgokat visz végbe. Hat sou-t fogad el egy ismerlentől? Ennél jobb lett volna megmagyarázni a conducteurnek, a kocsinak, az ellenőrnek... végre is, az ember nem feledi otthon az erszényét, ha omnibuszon akar menni és nem megy omnibuszon, ha nincs nála az erszénye. Már most hogyan fizessük neki vissza a hat sou-ját, a te fiatalemberednek? Remélem, nem akarod őket megtartani emlékebe?

— De papus, meg van a névjegye. Itt van ni, látod; Baluchet Agenor, tiszteletbeli fogalmazó a belügyminiszteriumnál...

A papa egy szó nélkül kikapja a kis papirlapot lánya ujjaskái közül:

— Hogyan, nem elégedve meg azzal, hogy neked harmincz centime-ot kölesönözzön, minden illendőség mellőzésével, ez az ur még azzal tetézi szemtelenségét, hogy odaadja neked névjegyét. De hisz ez egy valóságos utonálló, a te comme-il-faut fiatalembered!

— No de papa, hogy visszaadhasuk pénzét, csak tudnom kellett lakását.

Erre Mr. Chapoulat adós marad a felelettel; de igen rossz kedvben oda dobván kendőjét az asztalra:

— Meg van írva, hogy ma nem fogok ebédelni! Gertrud! Hozzon egy kocsit, óraszámra! Azonnal elvi-

szem annak az Agenor urnak a hat sou-ját, és megmondom neki a zöld igazságot...

— Oh atyus, atyuskám, — ezt csak nem teszi — hálátlanság volna!

— Hallgasson ön, kisasszony, semmi tanácsot nem fogadok el egy oly szeleburditól, aki otthon feledi erszényét, mikor kocsin akar menni.

V.

Chapoulat ur felhuzta cipőit, kezébe vette pálcáját, kalapját és mindig sötétebb arcot csinál. Gertrud is visszajött:

— A kocsi lenn áll, de nem ér rá sokáig, csak egy utra...

— Jó. Visszafelé más kocsit veszek.

És a papa elgőzölög, míg a kisasszony fülig pirolva meséli el „jó öreg barátnéjának”, Gertrudnak, hogy ő már sokkal régebben ismeri Agenort, de nem merte megmondani a papának; hogy Agenor legalább egy hónap óta, mindig vele jön omnibuszon egyidejűleg, hogy ő már észrevette, hogy őt is észrevette ő is; satöbbi, satöbbi...

— Egyszóval, csinos kis história, fejezé be a két-ségbeesett vén eseléd, fejével biccentve.

VI.

Agenor szobájában épen azt mondja magamagának, hogy ő ma este nem fogja megmosni a kezét, melyet szép szomszédnője megérintett, midőn átvette tőle a névjegyét.

Egyszerre koczognak az ajtón. Egy megtermett ur, kalappal a fején, pálcával a kezében, bedübörög a mi szerelmesünkhöz.

— Uram, declamál a berontó ur, az ön magavisele nagyon könnyelmű és nem méltó egy franczia lovaghoz. Az ember nem él vissza egy ártatlan, jól nevelt lányka zavarával. Igen, ön kiaknáza az atya és az erszény távollétét, hogy felajáljon harmincz centime-ot egy fiatal személynek: ez meglehet, jó elhelyezése a pénznek, — de a tett az rossz, az esunya! Különben itt van ni, az ön hat souja uram. — lányom és én, mi semmi-féle közlekedésben sem akarunk állni önnel...

És a kövér ur, amíg beszélt, elkezdett kotorászni minden zsebében...

Mielőtt még Agenor, szószerint kövé meredve, egy szót is szólhatott volna, egy új szereplő is lépett a szobába. A kocsis az, ostorral kezében, dühösen kezd kiabálni.

— Ho! uracsám, hé! Nem addig van! Megmondtam, hogy csak egy utra érek rá, maga elfogadja, még siettet is, aztán ide érve, elszalad mint egy zebra, fizetés nélkül, oda kiáltva, hogy várjak. Pas de ça Lisette! Egy ut, az egy ut, semmivel sem több. Tessék fizetni, nem bánom, borralaló nélkül, de az én harmincz soumat, teringettét, frissen!

Agenor szót sem ért az egészéből. De a kövér uri ember, aki tiz körmét egymásután mélyeszté valamennyi zsebébe, azokat minden eredmény nélkül forgatva ki és be, elhalaványodott, aztán meg elvörösödött, végre egészen kék lett a képe. Most már zöldülni kezd. Végre is, megtörve, Mr. Chapoulat Aristide, mert ő az, fuldozó hangon megszólal:

— El... feledtem... az az... erszényemet!

— Ah, tudjuk már! Ismerjük! dörgi a kocsis. Gyérünk a rendőrségre. Allons!

És karon fogja a szerencsétlen boltost, ki ellenállás nélkül hagyja magát...

De Agenor, — aki valóságos gondviselése a Chapoulat családnak, — már elővette zsebéből a szükséges összeget és elküldte a kocsist.

— Megengedi, mondja udvariasan Chapoulat urnak, aki alig tud már beszélni.

— Hogyan, hogyan, kedves uram, szívesen, tessék tudni, öt sou borraival, nem több...

És Charlotte kisasszony papája, aki az imént nem értette, hogy ne legyen valakinél harmincz centime egy omnibusra, be kezdi látni, hogy milyen jó az, ha talál az ember valakit, aki harminczöt sou-val kirántja az embert egy goromba kocsis markai közül.

Barátságos mosolylyal is fordul Agenor felé:

— Uram, Baluchet uram, ugy hiszem, harmincz centime és egy franc hetvenöt, — az éppen negyvenegy sou-t tesz ki, amivel tartozom önnek. Ha akar ön oly szives lenni és eljön hozzám ebédre, kiegyenlítjük a dolgot. Nem szeretem az adósságokat. Aztán meg a pontos számadások fenntartják a barátságot...

VII.

Negyedóra mulva Gertrud még egy terítéket tett az asztalra. Még most is ott van. A következő hónapban kihirdették Charlotte kisasszonyt és Agenor urat.

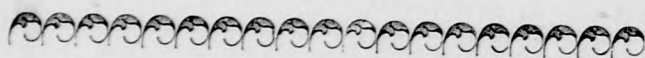
Chapoulat papa pedig kinek-kinek elmondta, hogy:

— Soh'se kölesönöztek, családapák! Egyszer életemben volt negyvenegy sou adósságom és hatvan-ezer forintot kellett érte fizetnem... a lányom hozományát...

Az a negyvenegy sou csak jól volt elhelyezve.

(Francziából)

Anti.

Arszlánbőrben.

— Sajátságos álmom volt az éjjel, bálban voltam hol engem ünnepeltek és szépségemet csodálták.

Alfréd ur: (Kecsesen, közbevág.) Minő álom!

A majom.

Apa. A majom, Bélácskám, utánozni szokta azt, amit más emberek tesznek.

Bélácska (felfödözve). Oh, akkor a hadnagy bácsi is majom; mert téged utánoz: mindig átkarolja és megcsókolja a mamát, ha nem vagy honn.

Schnadahüpfel.

1.

Minden egyes ágyu mellé
Egy tűzmester ur kerül
Sőt mi több, a kedves Lizi
Sincsen anne'kül.

4.

Itt lakik a tiszteletes
Ugynevezett „unokahugával”
Régi nóta, ismeretes,
A szokás is úgy hozza magával.

2.

Megmosdom én minden napon,
Fehér is a kezem nagyon,
Sőt ha ünnep van a házban
Szappannal is mosakodom.

5.

Fönn a magasban, házfödélén
Két macska üldögél szerényen.
Csak néha-néha tesznek így: miaa,
Egyik az apa, másik a fia.

3.

Illemtudó, okos ember
Miska szomszéd s nem goromba,
Bárkinek lép tyukszemére
Mindjárt így kiált föl: „hoppa!”

6.

Bölcs professor urnak szobalánya
Bájos arczu Jutka;
Professor ur sokszor szól magába:
„Csak több időm jutna”...

Cs. I.

SZERKESZTŐI LEVELEZÉS.

A. A. Pártótuk. — Cs. Bpest. Mint máskor. — Nemo. Olvassa át mégegyszer. — P. K. Adjuk jó öreg, adjak. — Sz. M. Bánhegyes. Hát még ott is élnek? — Szamojed. Ne beszéljen arabusul! — Látésöves ur. Nem alterál. Azért kiabál, hogy hallván, embert keressen az ember. Nem ültet fel! Szapora. De nincs benne köszönet. J. K. A híres szójátékot átadtuk a szójátékok nagymesterének. Majd ő mintákat vesz róla. Pá! Hr. Bpest. Még nem késő. H. A. Bpest. Hamar a címét, nem található meg a rendes czimvel. Adjon valami egészen másét, majd akkor talán tévedésből ön-höz viszik. Reclamálók. Kérem, tessék a postát szidni, ne m'ket. Minket csak értesítsenek, hogy pótolhassuk. Réműletesek az állapotok!

Kiadótulajdonos, felelős szerkesztő:
Szávay Gyula.
Főmunkatárs: Gerő Gyula

Neidlinger G.

The Singer Manufacturing Co. New-York

vezérügynöksége Győrött.

Több ismételt felszólításnál fogva kényszerítve éreztem magamat egy tanfolyamot nyitni, melynek célja: **mindenkinek alapos oktatást adni mindazon munkákra, melyeket a varrógépekkel előállítani lehet.**

A tanítás egy kiképzett igazgató által **díjmentesen** lesz előadva.

Előismeretek a varrógépnek kezeléséhez nem szükségesek és különbség nélkül mindennemű munkának megtanulásához 6 órai oktatás elegendő.

Reményem, hogy ezen berendezés által egy jó varrógép sok családnál fog bemenetelt találni és minden nő csakhamar meg fog győződni, hogy a varrógéppel nemcsak családi, hanem a legfinomabb munkák könnyűséggel előállíthatók.

Az eredeti Singer-varrógépek minden tekintetben a legjobban ajánlhatók, miután azoknak kezelése és berendezése egyszerű és a legnagyobb pontossággal vannak elkészítve.

A tanfolyamra való előjegyzések üzlethelyiségemben, **Győrött, fehérvári-utca 2. sz. a.** fogadtatnak el. — Ezen alkalommal egyszersmind az eredeti **Singer-varrógépet** mint hasznos **karácsonyi ajándékot** ajánlom és kérem a n. é. közönséget dusan felszerelt raktáromat üzlethelyiségemben szemügy alá venni.

Mély tisztelettel

Neidlinger G.**Hirdetés.**

Van szerencsém a n. é. közönség becses tudomására hozni, hogy

czipész- üzletemet

tűztorony-uteza Skopál-féle házból **Kazinczy-uteza t. özv. Ráth Károlyné házába**, a Bielitz-féle üzletbe áttettem és ujonnan berendeztem, hol **férfi-, női- és gyermek-lábeliekből** raktárt is tartok.

Egyszersmind kérem a n. é. közönséget, hogy b. megrendeléseivel engem szerencséltesse. Főtörekvésem leend a megrendeléseket gyorsan, pontosan és jutányos áron eszközölni. Mély tisztelettel

Manner János.

czipész-mester.

Korcsma-kiadás.

Győrszigetben a Szarvas-utczában a

Walzer-féle korcsma

Szent-György-naptól fogva **kiadó**, vagy örök áron eladó. A feltételek iránt tudakozódni lehet Győrszigetben, Szarvas-utca 29-ik szám alatt.

● **Albumok majdnem ingyen.** ●**Olvasók figyelmébe!**

Tisztelettel hozom a n. é. helybeli és vidéki közönség szives tudomására, hogy tulhalmozott raktáromat az őszi évadnak megfelelőleg a rossz viszonyok alapján kényszerítve vagyok árucikkeimet gyári áron és nagyjából gyári áron alul is áruba bocsátani, úgy mint:

740 db oxford-ing, mi ezelőtt 1.50, most 1.20	610 " creton-ing, mi ezelőtt 2.40, most 1.60
820 " " " " " 2.20, " 1.50	450 " különféle fehér ingek 1.19, 1.50, 1.80.
530 " creton-ing, " " 1.40, " 1.10	417 " alsó nadrág 70, 90, 1.20 kr.

Ugy téli meleg alsó ingek, nadrágok, harisnyák, keztyük, félczipők és efélék!

250 db esernyő tartós színű clott 90, 1.10, 1.20.	64 db nyul-muff, darabja 1.20, 1.50, 1.90.
170 " " selymfonásu 1.40, 1.50.	23 " valódi majom-muff, dbja 3.40-5.-
113 " " erős szalu alpacca 1.80, 2.20, 2.50.	19 " Plüsch-Astrachan 2.80-4.-
96 " " selyem alpacca 2.50, 2.70, 2.90.	14 " finom Sealskin 3.80
51 " " egész selyemből 2.90, 3.50, 3.90.	59 " Plüsch-muff leánykák r. 90 krtól — 1.20-ig.

Őszi, téli női- és férfi-kalapokban, úgy sapkákban nagy választék.

Végeladás albumokban.

50 képpel bőrbe kötve 1 drb 80 kr.	150 képpel bőrbe kötve 1 drb 2.50 kr.
100 " " " 1 " 1.40 kr.	350 " " " 1 " 3.50 kr.

s több finomabb kiállítású plusch- és bőrben.

Továbbá **evőkészletek, tálcák, gyufatartók** alpacából és nickelből, **bőr-erszények, szivar- és pénzes tárczák, bőröndök, fogkefék, fésűk, szappanok, illatszerek, legyezők, gyümölcskosarak, pamutok, rüschök, keztyük, vállfűzők, haj- és ruhakefék, brosstűk, karperecek, óraláncok, szivarszipkák, nyakkendők, gallérok és kézélok** és még számtalan itt fel nem sorolható tárgyak.

Egyszeri megtekintés meggyőzhet mindenkit arról, hogy fent elősorolt tárgyakat olcsóbban mint raktáromban, sehol be nem szerezhető; azért is kérem a n. é. közönség becses pártfogását, maradok mély tisztelettel

Manovill Soma,

Győrött, fehérvári-utca 7. sz., Zink János ur vaskereskedése mellett.

● **Olcsó esernyők.** ●

Walser Ferencz

első magy. gép- és tűzoltószerszám-gyár, harang- és ércöntőde

BUDAPESTEN,

Rottenbiller-utca 66.

Legnagyobb, modern technikai alapon felszerelt belhoni gyár
különleges készítményei:

Fecskendőgépek

tűzoltó-egyletek, városok és falusi községek részére

Harangok és azok szabadalmazott felszerelése, leg-
újabb szerkezetben, mindennemű kutak házi, gyári és gaz-
dasági célokra, minden célra megfelelő szivattyúk, vál-
lalkozik tűzoltóegyletek felszerelésére, teljes vízvezetékek,
gyapjamosodák, gőz- és zuhany-fürdők berendezésére, árviz-
mentesítő telepek, nyilvános közutak felállítására magas
nyomású vízvezetékeknel és minden vízművi munka pontos
teljesítésére, kedvező feltételek és teljes jótállás mellett.

Képes árjegyzékek és részletes költségtervezetek díjmenten
bocsátatnak rendelkezésre.

Egyedüli belhoni szivattyúgyár.

SIMON FERENCZ

fűszer- és csemege-kereskedése

Győrött, Széchenyi-tér.

Van szerencsém a n. é. kö-
zönséggel tudatni, hogy a cse-
mege-árak a téli idényre már
megérkeztek és ajánlom üzlete-
met szíves megtekintésre, meglé-
vén győződve, hogy egyszeri vá-
sárlás után bárki is azon meg-
győződéssel távozik, hogy nálam
az árak olcsósága mellett **kitűnő**
jó és mindig friss árukat vesz.
Minden igyekezetemet oda irány-
zom, hogy ha a csemegevilágban
egy újabb termék felvetődik, azt
azonnal meghozatni, hogy ne le-
gyen a n. é. közönség kénytelen
nélkülözni, vagy legalább is sok-
kal drágábban közvetlen besze-
rezni.

Raktáron vannak: legfinomabb ja-
maica-rum, valódi kínai thea és thea-
sütemény, bel- és külföldi, csemege-
és asztali borok, magyar- és francia

pezsgő, mindennemű sajtok, francia és kremsi mustár, caviar, sardinia,
orosz hal, füstölt hering, kassai sódar nyersen és főtt felvágva, sza-
lámi, debreczeni kolbász és szalonna, pozsonyi kétszersült, punch-lé-
nyeg, cognac, legfinomabb likőrök, valódi ó szilvórium, malaga-szőlő,
papír mandola, pálmazsilva, füge, gyümölcskenyér, cukrozott gyümölcs,
befőtt gyümölcs, a legfinomabb csukorkák, piperczikkek, továbbá czu-
kor, kávé, rizs, csokoládé, Apolló- és Milly asztali gyertya, valódi ame-
rikai biztonsági petroleum (császárolaj) stb. stb.

A n. é. közönség pártfogását kérve, kitűnő tisztelettel

Simon Ferencz.

Értesítés.

Tisztelettel tudatom a nagyérdemű közönséggel, hogy
az őszi és téli idényre raktáromat dúsan felszereltem, va-
lódi **Jamaica-, Cuba- és braziliai rumokkal** és mindennemű
legfinomabb **chinai theákkal**. — Ajánlom továbbá a legjobb
minőségű **magyar szalámit**, mindenkor friss **ementhali-, groji-**
és Imperial-sajtraktáromat, valamint kitűnő **őszi lipthói turót**
a legjutányosabb árakon.

Schannen Alajos.

Győrött, Felső-Duna-utca 9. sz.

Kerestetik egy jó karban levő

7. vagy 8. sz.

tűzmentes pénzszekrény,

ez érdemben értesítés alulirothoz küldendő.

Böny, 1884. november 11.

Greiner S.

közbirtokossági igazgató.

Vendéglő-megnyitás.

Van szerencsém a nagyérdemű közönség becses tuda-
mására juttatni, miszerint a Kálvária-utczában a gróf Esz-
terházy tulajdonához tartozó huszár-kaszárnyát átvettem és
azt az „**arany griffhez**” címzett vendégfogadóhoz átalakit-
tattam, miért is vagyok bátor jó konyhamat, izletes **borai-**
mat, csinosan berendezett szálló-szobáimat és a vásárokat
látogató közönség részére **kényelmes istállóimat** a nagyér-
demű közönség rendelkezésére bocsajtani és egyszersmind
azt **folyó hó 16-án Farkas Lajos** közkedvességű nemzeti
zenekara közreműködésével ünnepélyesen megnyitottam, —
Izletes ételek és italokról a lehető legjobban lesz gondos-
kodva. Együttal megjegyeztetik, hogy czélszerűen beren-
dezett vendéglőmben a nap minden szakában lehet étkezni.

A nagyérdemű közönség becses pártfogását kérve, ma-
radok mély tisztelettel

Fettik Ferencz,

vendéglős.

WOLF ADOLF ÉS TÁRSA

Győrött,

Fehérvári-u. Muth-féle házban.

Újonnan berendezett nagyválasztéku raktár

ruha-kelmék-,
vászon-, posztó-, gyapju-szövet-,
ingek-, szőnyegek-,
és
kész női felöltőkből.